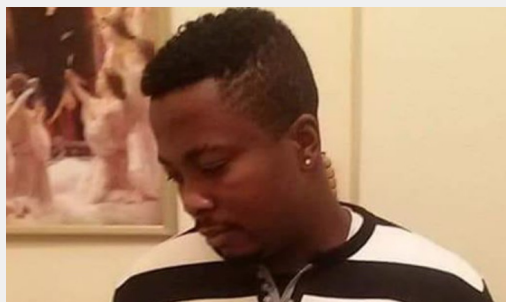

νεολαία Κομμουνιστική Απελευθέρωση

Το όνομα του ήταν **Εμπουκά**. Ήταν μετανάστης από τη Νιγηρία και είχε δύο παιδιά, το ένα νεογέννητο. Ο Εμπουκά πέθανε κάτω από αδιευκρίνιστες συνθήκες στις **8/02** στο **Α.Τ. Ομόνοιας**.

Η δολοφονία του Εμπουκά ήταν τόσο “ασήμαντη”, τόσο “καθημερινή”, που τα ΜΜΕ δε την εμφάνισαν πουθενά. Αποσιωπήθηκε πλήρως και αν δεν ήταν η Ένωση Αφρικανών Γυναικών δε θα μαθευόταν ποτέ. Θα ήταν ένας ακόμα θάνατος μετανάστη στη λίστα των ανώνυμων, μη αναγνωρισμένων και ξεχασμένων θυμάτων του κράτους. Οι δολοφόνοι του φαίνεται να μην αποτελούν απειλή για το δημόσιο συμφέρον, όπως η Ηριάννα και ο Τάσος Θεοφίλου που καταδικάστηκαν άδικα για κοινωνικές σχέσεις και πολιτικές πεποιθήσεις αντίστοιχα. Οι δολοφόνοι των φτωχών, των μεταναστών, των ΛΟΑΤΚΙΑ+ ατόμων, των γυναικών φαίνεται να έχουν ασυλία. Και η αστυνομία του Α.Τ. Ομόνοιας αυτή την ασυλία απολαμβάνει εδώ και χρόνια.

Δυστυχώς η είδηση δε μας έκανε να πέσουμε από τα σύννεφα, απλώς μας εξόργισε περισσότερο, καθώς ο Εμπουκά μπαίνει στην πολύ μακριά και τραγική λίστα των νεκρών της εργατικής τάξης και των δολοφονικών πρακτικών του κράτους και της ΕΛ.ΑΣ.

Είναι ένα ακόμα περιστατικό που υπογραμμίζει με τον πλέον τραγικό τρόπο, την βαρβαρότητα που βιώνουν καθημερινά οι πρόσφυγες και οι μετανάστες. Εντάσσεται στην βαριά λίστα με τα καθημερινά πογκρόμ της αστυνομίας, την φρίκη της Μόριας και όλων των υπόλοιπων hot spot, αλλά και δολοφονίες όπως του Petrit στην Κέρκυρα.

Από ό,τι φαίνεται σε αυτή την χώρα, ένας μετανάστης μπορεί να ζήσει αξιοπρεπώς και με δικαιώματα μόνο στην περίπτωση που είναι αθλητής παγκοσμίου επιπέδου... Δυστυχώς, το εν λόγω περιστατικό είναι αποτέλεσμα της λογικής που εξέφρασε ο πρόεδρος της Ένωσης Αστυνομικών Υπαλλήλων Δημοσθένης Πάκος σε απάντηση για τις συνθήκες σύλληψης του Ζακ, πως **«αυτή είναι η πρακτική της Αστυνομίας και σε όποιον αρέσει»**. Δε μας εκπλήσσει γιατί λίγα μέτρα δίπλα από το Α.Τ. Ομόνοιας ο Ζακ Κωστόπουλος [Zackie Oh] δολοφονήθηκε από “νοικοκυραίους” και αστυνομικούς. Άλλωστε από τα λίγα μόνο περιστατικά αγριότητας που έχουν έρθει στην επιφάνεια για το κολαστήριο του Α.Τ. Ομόνοιας γνωρίζουμε εκ των προτέρων πως μια τέτοια δολοφονία δεν είναι μεμονωμένο περιστατικό.

Πρόκειται για το Α.Τ. Ομόνοιας για το οποίο μετά από συνεχείς καταγγελίες στα τέλη της δεκαετίας του '90 ο Συνήγορος του Πολίτη αναγκάστηκε να το χαρακτηρίσει ως μέρος όπου γίνεται «κατάφωρη παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των κρατούμενων και κυρίως των αλλοδαπών». Είναι το ίδιο Α.Τ. που έκανε κάθε Χρυσανγίτη και κάθε λογής φασίστα περήφανο, όταν το 2007 έβαζε μετανάστες να χτυπούν ο ένας τον άλλο, ενώ οι μπάτσοι τους τραβούσαν βίντεο για να σπάσουν πλάκα. Είναι το ίδιο κολαστήριο όπου ο μετανάστης Μπίν Ταχέρ Μοχάμεντ βασανίστηκε άγρια Νοέμβρη του 2009 και το 2016 παιδιά μέλη παιδικής θεατρικής ομάδας μεταναστών προσάγονται επειδή είχαν στην κατοχή τους πλαστικά πιστόλια για τις ανάγκες της παράστασης. Στα παιδιά απαγορεύεται η επικοινωνία με τους γονείς τους, ενώ υποχρεώνονται να γδυθούν, ξυλοκοποούνται και εξευτελίζονται από τους βασανιστές του Α.Τ. Ομόνοιας.

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, όπως και οι προηγούμενες, φέρει σοβαρότατες ευθύνες για κάθε μια από τις

παραπάνω δολοφονίες, τους ξυλοδαρμούς, τους εξευτελισμούς.

Όλα τα παραπάνω είναι περισσότερο από γνωστά και όμως τίποτα δε γίνεται για να αντιμετωπιστούν. Αντίθετα, η κυβέρνηση φροντίζει και με το παραπάνω να “αντιμετωπίζει” την “απειλή” των αναπληρωτ[ρι]ών εκπαιδευτικών που χτυπήθηκαν με βιαιότητα από τα ΜΑΤ, όπως έκανε και θα κάνει με όποιον και όποια αντιστέκεται στην αντιλαϊκή της πολιτική. Η τωρινή και οι προηγούμενες κυβερνήσεις είναι υπεύθυνες για την ύπαρξη και στελέχωση όλων αυτών των ομάδων της αστυνομίας (ΜΑΤ-ΟΠΚΕ-ΔΙΑΣ), φυτώρια ρατσιστών και ακροδεξιών, που πρωταγωνιστούν σε μια μεγάλη λίστα βίαιων επιθέσεων μέχρι και δολοφονιών και ως μόνο στόχο έχουν να τρομοκρατούν τους αδύναμους και να χτυπούν όσους αγωνίζονται.

Η αυταρχικότερη θωράκιση των κρατικών μηχανισμών καταστολής που πραγματοποιείται στο πλαίσιο μιας αστικής δημοκρατίας που πρέπει να επιβάλλει το νόμο και την τάξη απέναντι στην ταξική οργή των εργαζομένων, της νεολαίας και όλων των καταπιεσμένων, έχει την υπογραφή της εκάστοτε κυβέρνησης. Η πολιτική αυτή οδηγεί σε αμέτρητα θύματα και είναι χρέος μας να τη σταματήσουμε!

Το χρωστάμε στον Παύλο, στον Πέτριτ, στο Σαχζάτ Λουκμάν, στις τρεις δολοφονημένες γυναίκες πρόσφυγες στον Έβρο, στο Εμπουκά, σε όλους και όλες που έχασαν τη ζωή τους ή βασανίστηκαν λόγω τάξης, φύλου ή φυλής.

Ας κοιμόμαστε ήσυχοι/ες τα βράδια, άλλη μια “απειλή” εξαφανίστηκε. Άλλος ένας φτωχός μετανάστης είναι νεκρός. Στο μεταξύ οι δολοφόνοι του Παύλου Φύσσα, του Σαχζάτ Λουκμάν, του Ζακ, όλοι είναι ελεύθεροι. Και δεν είναι καθόλου τυχαίο. Γιατί απειλή για το κράτος, τους φασίστες, το κεφάλαιο, την κυβέρνηση είναι όσες/οι αντιστέκονται. Γι’ αυτούς αναλώσιμοι είναι όσοι αποτελούν το φθινό εργατικό δυναμικό που μπορεί να εναλλάσσεται συνεχώς, και άρα να πεθαίνει χωρίς κανείς να νοιαστεί.

Για εμάς όμως αναλώσιμη είναι η πολιτική τους και εχθρός δεν είναι ο μετανάστης, αλλά η κυβέρνηση, η ΕΕ, το κεφάλαιο και οι φασίστες, και δεν είμαστε διατεθειμένοι να συμφιλιωθούμε με το πρόσωπο του κτήνους!

- Να αποδοθούν άμεσα ευθύνες στους δολοφόνους του Εμπουκά.
- Καμία ανοχή στις δολοφονικές πρακτικές της ΕΛ.ΑΣ.
- Να καταργηθούν οι ομάδες ΜΑΤ-ΟΠΚΕ-ΔΙΑΣ.

νεολαία Κομμουνιστική Απελευθέρωση

